

XLIX.

Adresse til Kongen.

(Som vedtaget af Landstinget ved eneste Behandling den 2den April 1873.*)

Allernaadigste Konge!

Efterat Folkethinget har besluttet i en Adresse til Deres Majestæt at fremsætte sine Anskuelser angaaende den politiske Stilling, finder ogsaa Landstinget sig opfordret til at udtale sig for Deres Majestæt.

Landstinget, der ikke har fundet nogen Vanskelighed ved at samvirke med Deres Majestæts Regjering paa en for Fædrelandets Vel frugtbringende Maade, kan lige saa lidt som Folkethinget med ublandet Tilfredshed betragte den nuværende Tingenes Tilstand, idet Udbyttet af Rigsdagens Samlinger ikke staar i passende Forhold til den Tid, som de medtage, og til de Kræfter, som anvendes dertil.

Landstinget kan i Følelsen af sin Stilling som den ene af Folkerepresentationens ligeberettigede Afdelinger ikke tilbageholde, at det maa anse det som en Betingelse for Samfundets rolig fremskridende Udvikling, at det ene Thing ikke gjør Krav paa, at Deres Majestæts Regjering udelukkende skal søge sin Støtte hos dets Flertal. Vi maa tværtimod anse enhver varig frugtbringende Samvirken mellem Regjering og Rigsdag for umulig, naar Flertallet i et enkelt af Thingene imod Grundlovens Ord og Mening vil tilegne sig afgørende Indflydelse paa Ministeriets Sammensætning.

Ligesom Landstinget tilfulde veed, at det er Deres Majestæts faste og uforanderlige Villie at lade de Rettigheder, der grundlovmæssig tilkomme enhver af Rigsdagens Afdelinger, ske fyldest uden Indskrænkning, saaledes tager det ikke i Betænkning at udtale, at det danske Folk i lige Grad ærer de Kongen ved Grundloven tillagte Rettigheder, ikke mindre Kongens Ret til selv at vælge sine Ministre end de øvrige kongelige Rettigheder.

Allernaadigste Konge!

Deres Majestæt har i bestandig stigende Grad vundet Folkets Tillid og Kjærlighed, og idet vi gjøre os til Tolk for disse Følelser, tro vi med fuld Fortrøstning at kunne udtale, at det aldrig vil gjøre noget Skaar i det danske Folks Tillid og Kjærlighed til dets Konge, at Deres Majestæt for at betrygge en rolig Samfundsudvikling kraftig hævder den frie Udvælgelse af Deres utvivlsomme grundlovmæssige Rettigheder, og Landstinget, hvem den lykkelige Løsning af det i Folkethingets Adresse til Deres Majestæt berørte Spørgsmaal om Forholdet til de danske Sønderjyder visstelig ikke ligger mindre varmt paa Hjerte end Folkethinget, ser heri den sikreste Veje til Opfyldelsen af dette alle Danstes fælles Haab.

C. Liebe.

Dresing.

*) Uforandret som indbragt af den 1ste Landstingsmand for VI. Kreds (Eriksen) m. fl. Se Tillæg A. Sp. 3109—10.